

Nr 570

Av herr **Anderberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till taxeringsförordning, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 150 till årets riksdag med förslag till taxeringsförordning m. m. föreslås, i överensstämmelse med 1955 års taxeringssakkunnigas förslag, att särskild fastighetstaxering skall verkställas av vederbörande lokala taxeringsnämnd. Det förutsättes dock att länsstyrelsen vid uppdelning av kommun i lokala distrikt kan tillämpa en annan indelning för särskild fastighetstaxering än för årlig taxering i övrigt, antingen så att ett enda lokalt distrikt inrättas uteslutande för särskild fastighetstaxering eller att sistnämnda uppgift tilldelas något eller några av de lokala distrikt, som därjämte verkställer årlig taxering i övrigt. Emellertid grundades taxeringssakkunnigas förslag på en fullt utbyggd tjänstemannaorganisation, innebärande att varje lokal taxeringsnämnd skulle åtnjuta biträde av taxeringsassistent.

I propositionen har förordats en mera begränsad utbyggnad av taxeringsorganisationen. Sålunda skall taxeringsassistent finnas endast i sådan särskild taxeringsnämnd, som inrättas vid taxering för inkomst och förmögenhet av fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser (6 § taxeringsförordningen). Som motivering härför har åberopats önskemålet av att tillgodose den för dagen mest angelägna uppgiften att uppnå en bättre granskning av de svårkontrollerade deklarationerna. Minst ett särskilt taxeringsdistrikt, där taxeringsassistent biträder nämnden, skall för nämnda ändamål bildas inom varje fögderi eller stad med egen uppborðsförvaltning, varvid förutsättes, att ledamöterna utväljes bland personer med särskilda förutsättningar att bedöma de uppkommande taxeringsspörsmålen.

De nu nämnda skälen talar med samma styrka för att jämväl uppgiften att verkställa särskild fastighetstaxering hänföres till särskilda nämnder med biträde av taxeringsassistent. Åt dylik nämnd bör givetvis anförtros även taxering av fastigheter, tillhörande juridiska personer.

I Stockholms stad finnes redan nu en dylik särskild nämnd och ett särskilt fastighetstaxeringskontor. En motsvarande organisation bör lämpligen tillskapas även i länen. Erfarenheten visar nämligen att det omfattande arbete, som nedlägges vid allmän fastighetstaxering, ofta icke kan fullföljas vid den särskilda fastighetstaxeringen, beroende på att splittringen på alltför små lokala enheter försvårar överblicken över de allmänna värderingsgrunderna.

Det må tillfogas, att denna fråga fått ökad betydelse genom införandet av schablonregler vid inkomsttaxering av villafastigheter. För de villor, som nybygges under perioden mellan två allmänna fastighetstaxeringar, har ägaren av kreditskäl ofta anledning att begära högre taxeringsvärde än som är taxeringsmässigt motiverat. De nuvarande lokala taxeringsnämnderna saknar ofta erforderligt jämförelsematerial för att kunna företa en rätt avvägning i dylika ärenden.

Därtill kommer att en för särskild fastighetstaxering inrättad nämnd, biträdd av taxeringsassistent, kan utföra ett betydelsefullt arbete med att fortlöpande samla taxeringsmaterial angående prisutveckling m. m. som kan tillhandahållas nämnderna vid allmän fastighetstaxering.

Ytterligare en anledning att utvidga tjänstemannataxeringen i denna del synes vara att längdföringsarbetet underlättas. Det må samtidigt framhållas att en dylik lösning på intet sätt föregriper en eventuell omläggning i ena eller andra formen i framtiden av de materiella fastighetsbeskattningsreglerna.

Under åberopande av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta

dels att särskild fastighetstaxering må kunna verkställas i samma ordning som enligt proposition nr 150 föreslagits beträffande taxering för inkomst och förmögenhet av fysiska personer, dödsbon och familjestiftelser,

dels att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig ändring av taxeringsförordningen.

Stockholm den 18 april 1956

Rud. Anderberg